

**Ärenden vid åklagarkammaren i Borås i vilka den enskilde inte
underrättats om hemlig tvångsmedelsanvändning**

1. SAMMANFATTNING

Nämnden har granskat samtliga tvångsmedelsärenden i vilka åklagare vid åklagarkammaren i Borås under år 2017 beslutat att underlåta att underrätta den enskilde om hemlig tvångsmedelsanvändning.

I ett ärende har åklagaren inte underrättat den misstänkte om förekomsten av hemlig tvångsmedelsanvändning trots att åtal väckts för det brott som föranlett tvångsmedelsanvändningen. I ett annat ärende har åklagaren angett fel brottsmisstankar i besluten att underrätta de enskilda om att hemligt tvångsmedel använts. Det har i ett ärende dröjt så lång tid som två år och sju månader innan den första prövningen gjordes av om enskild ska underrättas om tvångsmedelsanvändningen. Nämnden uttalar kritik mot åklagarnas hantering i dessa avseenden.

Härutöver har nämnden iakttagit bl.a. följande fel och brister.

- I knappt hälften av ärendena har förstöring av material från hemlig tvångsmedelsanvändning inte hanterats med erforderlig skyndsamhet.
- I knappt hälften av ärendena har den första prövningen av om den enskilde ska underrättas om tvångsmedelsanvändningen inte gjorts inom den lagstadgade tiden.
- I hälften av ärendena har åklagarna i beslut att underlåta att underrätta enskild om hemligt tvångsmedel angett felaktiga och ofullständiga uppgifter.
- Underrättelsehanteringen avseende andra än misstänkta har uppvisat brister.

Innehåll

1. SAMMANFATTNING.....	1
2. GRANSKNINGEN.....	3
3. RÄTTSLIGA UTGÅNGSPUNKTER M.M.....	3
3.1 Inledning	3
3.2 Tillstånd till hemliga tvångsmedel m.m.....	3
3.3 Förstöring av material	4
3.4 Underrättelser till enskilda.....	4
3.5 Uppgift om förekomsten av hemliga tvångsmedel när åtal väcks	5
3.6 Dokumentation.....	6
4. NÄMNDENS IAKTTAGELSER OCH BEDÖMNING.....	6
4.1 Förstöring av material	6
4.1.1 Sen förstöring.....	6
4.1.2 Sen erinran om att förstöringsskyldigheten övergått	7
4.1.3 Två olika intyg om förstöring	7
4.2 Underrättelser till enskilda.....	8
4.2.1 Lagstadgade frister har inte följts	8
4.2.2 Prövning av om andra än misstänkta ska underrättas	8
4.2.3 Felaktig uppgift om brottsmisstanke i underrättelser till enskilda....	9
4.2.4 Felaktiga och ofullständiga uppgifter i beslut om att underlåta att underrätta enskild.....	9
4.3 Uppgift om förekomsten av hemligt tvångsmedel när åtal väcks.....	10
4.4 Dokumentation.....	10
4.5 Övrigt	11
5. BESLUT	11

2. GRANSKNINGEN

Huvudregeln är att en enskild som har utsatts för hemliga tvångsmedel ska underrättas om det. Om viss sekretess gäller har åklagaren möjlighet att först skjuta upp och senare underlåta att lämna en sådan underrättelse. Åklagaren ska underrätta Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden om sitt beslut att underlåta underrättelse.

Nämnden har beslutat att granska samtliga tvångsmedelsärenden i vilka åklagare vid åklagarkammaren i Borås under år 2017 beslutat att underlåta att underrätta den enskilde om hemlig tvångsmedelsanvändning. Granskningen har utförts genom att kopior av tvångsmedelsdiariet och handlingar i tvångsmedelsärendena inforrats till nämndens kansli.

Nämnden har särskilt granskat

- om tillstånd funnits för respektive tvångsmedelsåtgärd,
- om bestämmelserna om förstöring av upptagningar och uppteckningar från hemlig tvångsmedelsanvändning följts,
- om bestämmelserna om underrättelse till enskild följts och
- om vidtagna åtgärder har dokumenterats på ett tillfredsställande sätt.

I vissa ärenden har verkställigheten av tillståndsbesluten och besluten om förstöring av upptagningar och uppteckningar från tvångsmedelsanvändningen kontrollerats.

Med anledning av de iakttagelser som gjorts vid granskningen har berörda åklagare besvarat frågor.

3. RÄTTSLIGA UTGÅNGSPUNKTER M.M.

3.1 Inledning

Bestämmelser om hemliga tvångsmedel, såsom hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation (hemlig avlyssning), hemlig övervakning av elektronisk kommunikation (hemlig övervakning), hemlig kameraövervakning och hemlig rumsavlyssning, finns framförallt i 27 kap. rättegångsbalken (RB).

3.2 Tillstånd till hemliga tvångsmedel m.m.

Beslut om hemliga tvångsmedel meddelas av rätten efter framställning av åklagaren (27 kap. 21 § första stycket RB).

Ett tillstånd till hemliga tvångsmedel får inte bestämmas längre än nödvändigt och får, när det gäller tid som infaller efter beslutet, inte överstiga en månad från dagen för beslutet (27 kap. 21 § andra stycket RB). Tillståndstiden kan förlängas genom nya beslut.

En tvångsmedelsåtgärd kan upphöra antingen genom att tillståndstiden löper ut eller genom att tvångsmedelsbeslutet upphävs. Om det inte längre finns skäl för ett beslut ska åklagaren eller rätten omedelbart upphäva beslutet (27 kap. 23 § RB).

3.3 Förstöring av material

Reglerna om granskning, bevarande och förstöring av upptagningar och uppteckningar (material) från hemlig tvångsmedelsanvändning finns i 27 kap. 24 § RB. Materialet ska, i de delar det är av betydelse från brottsutredningssynpunkt, bevaras till dess förundersökningen har lagts ner eller avslutats eller, om åtal väckts, målet avgjorts slutligt. Om materialet är av betydelse för att förhindra förestående brott ska det bevaras så länge det behövs för detta ändamål. Materialet ska därefter förstöras.

Ansvar för att material förstörs åligger som huvudregel den åklagare som är eller har varit förundersökningsledare i den utredning i vilken tvångsmedelsanvändningen förekommit.¹ För det fall åklagaren överlämnat överskottsinformation till en annan förundersökning ansvarar den mottagande förundersökningsledaren för förstöringen av det överlämnade materialet. Den överlämnande åklagaren bör erinra den mottagande förundersökningsledaren om att ansvaret för förstöringen övergått till denne och dokumentera detta.² Om förundersökningsledningen återgått till Polismyndigheten ansvarar som regel den polisiära förundersökningsledaren för att materialet förstörs.³ Den överlämnande åklagaren bör i dessa fall erinra Polismyndigheten om att ansvaret för förstörandet övergått till den polisiära förundersökningsledaren och dokumentera detta.⁴

I Åklagarmyndighetens rättspromemoria anges att ett förstöringsbeslut ska vara skriftligt och diarieföras och att den åklagare som är eller har varit förundersökningsledare ansvarar för att diarieföring sker. Vidare anges att förstöringsbeslutet ska expedieras till Polismyndigheten och att åklagaren i beslutet ska begära en skriftlig bekräftelse från Polismyndigheten om att förstöring verkställts.⁵

3.4 Underrättelser till enskilda

Bestämmelser om underrättelse till enskild med anledning av hemlig tvångsmedelsanvändning finns i 27 kap. 31–33 §§ RB. Syftet med bestämmelserna är

¹ Se nämndens uttalande den 26 april 2012 ”Granskning av förstöring av material från hemliga tvångsmedel i vissa avseenden” (dnr 103-2011 och 113-2011).

² RättsPM 2012:8, Hemliga tvångsmedel – hanteringen i vissa avseenden, s. 16.

³ Se nämndens uttalande den 29 september 2011 ”Uttalande om vissa frågor rörande tvångsmedelsdiarium m.m.” (dnr 96-2011).

⁴ RättsPM 2012:8, Hemliga tvångsmedel – hanteringen i vissa avseenden, s. 23.

⁵ RättsPM 2012:8, Hemliga tvångsmedel – hanteringen i vissa avseenden, s. 23.

att ge den som utsatts för ett hemligt tvångsmedel möjlighet att i efterhand bedöma vilket integritetsintrång som åtgärden har inneburit och att reagera mot vad han eller hon kan anse ha varit en rättsstridig åtgärd.⁶

Huvudregeln är att den som är eller har varit misstänkt för brott ska underrättas om hemlig tvångsmedelsanvändning som han eller hon har utsatts för (27 kap. 31 § första stycket RB). Även innehavaren av ett telefonnummer eller annan adress eller en viss elektronisk kommunikationsutrustning som avlyssnats eller övervakats ska som huvudregel underrättas (27 kap. 31 § andra stycket). I vissa specifika fall behöver en underrättelse inte lämnas (se 27 kap. 31 och 33 §§).

En underrättelse ska lämnas så snart det kan ske utan men för utredningen, dock senast en månad efter det att förundersökningen avslutades (27 kap. 31 § fjärde stycket RB). I de fall där förundersökningen avser flera misstänkta och de misstänkta avförs från utredningen vid olika tillfällen, räknas fristen från det att respektive misstänkt avförs från utredningen.⁷ Omfattas uppgifterna av sekretess ska underrättelsen skjutas upp till dess sekretessen inte längre gäller (27 kap. 33 § första stycket). Har det på grund av sekretess inte kunnat lämnas någon underrättelse inom ett år från det att förundersökningen avslutades får underrättelse underlåtas (27 kap. 33 § andra stycket). Åklagaren ska i så fall underrätta nämnden om sitt beslut (14 b § andra stycket förundersökningskungörelsen [1947:948]).

En underrättelse ska innehålla uppgifter om vilket tvångsmedel som har använts och när detta skett. Den som är eller har varit misstänkt för brott ska få uppgift om vilken brottsmisstanke som har legat till grund för åtgärden eller som åtgärden har lett till. Den som inte är eller har varit misstänkt för brott ska få uppgift om detta (27 kap. 32 § första stycket RB).

3.5 Uppgift om förekomsten av hemliga tvångsmedel när åtal väcks

Bestämmelser om den misstänktes rätt till insyn i förundersökningen finns i 23 kap. RB. I samband med s.k. slutdelgivning har den misstänkte rätt att bl.a. ta del av det som förekommit vid förundersökningen. Något åtal får inte beslutas innan detta har skett (23 kap. 18 RB).⁸ Offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ger i detta skede åklagaren visst utrymme att undanhålla uppgifter för den misstänkte. Nämnden har emellertid tidigare uttalat att rätten till insyn i förundersökningen innebär att den misstänkte har en ovillkorlig rätt att få ta del

⁶ Prop. 2006/07:133 s. 30.

⁷ Se nämndens rapport den 8 juni 2010 ”Rapport avseende Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens iakttagelser och synpunkter från granskning av åklagarväsendets hantering av hemliga tvångsmedel” (dnr 2010-6-3).

⁸ Språkliga ändringar och förtydliganden av bestämmelsen infördes den 1 april 2017 (SFS 2017:176). Granskningen avser förhållanden i tiden före den 1 april 2017.

av uppgiften om att ett hemligt tvångsmedel använts under utredningen av den gärning för vilken åtal väckts.⁹

3.6 Dokumentation

Enligt Åklagarmyndighetens föreskrifter om diarieföring (ÅFS 2005:19) ska uppgifter om hemliga tvångsmedel registreras i ett tvångsmedelsdiarium. Till uppgifter av detta slag hör frågor som gäller underrättelser till enskild med anledning av hemligt tvångsmedel (3 §). Av föreskrifterna följer vidare att de uppgifter som krävs för att kunna följa handläggningen av ett ärende ska registreras i diariet (6 §).

4. NÄMNDENS IAKTTAGELSER OCH BEDÖMNING

4.1 Förstöring av material

4.1.1 Sen förstöring

I två av de granskade ärendena har beslut om förstöring fattats tre månader respektive tre och en halv månad efter att målen avgjorts slutligt. Åklagaren har uppgett att anledningen till detta är bristande rutiner för det hemliga diariet i kombination med hög arbetsbelastning.

Nämnden har vidare noterat att det i ett ärende dröjt drygt fyra månader, och i ett ärende drygt sex månader, innan åklagarnas förstöringsbeslut verkställdes. I båda ärendena har åklagarna påmint polisen om att materialet ska förstöras. Påminnelserna har dock skickats först fyra respektive sex månader efter att besluten om förstöring fattades. Även i dessa fall har berörda åklagare uppgett att anledningen till att påminnelser om förstöring gjordes så sent är förbiseende och bristande rutiner.

När det gäller förstöring av material har nämnden tidigare uttalat bl.a. följande.¹⁰ Genom reglerna om förstöring ska säkerställas att material från hemliga tvångsmedel inte bevaras i större utsträckning eller under längre tid än nödvändigt. Det finns inte någon uttrycklig bestämmelse som anger inom vilken tid förstöring ska verkställas. Det ligger i sakens natur att ett beslut om förstöring ska verkställas så snart det kan ske. Samma skyndsamhetskrav gör sig gällande även ifråga om åklagares beslut om att materialet ska förstöras. Det är den som är eller har varit förundersökningsledare som har ansvaret för att förstöringsbeslut

⁹ Se nämndens uttalanden den 13 oktober 2016 ”Åtalads rätt till partsinsyn såvitt avser uppgift om användning av hemligt tvångsmedel” (dnr 92-2015) och den 14 juni 2018 ”Granskning av ärenden vid Åklagarkammaren i Halmstad där den enskilde inte underrättats om hemlig tvångsmedelsanvändning” (dnr 155-2017).

¹⁰ Se t.ex. nämndens uttalanden den 16 februari 2017 ”Granskning av ärenden vid Åklagarkammaren i Västerås där den enskilde inte underrättats om hemlig tvångsmedelsanvändning” (dnr 44-2016) och den 13 september 2017 ”Granskning av ärenden vid Ekobrottsmyndigheten där den enskilde inte underrättats om hemlig tvångsmedelsanvändning” (dnr 66-2017).

verkställs och att skriftlig bekräftelse på förstörelsen inhämtas. Om sådan bekräftelse inte inkommer inom rimlig tid får det anses ankomma på förundersökningsledaren att genom påminnelser tillse att sådan bekräftelse erhålls.

Nämnden konstaterar att åklagarnas hantering i ovan nämnda avseenden har varit bristfällig. I sammanhanget noteras att det särskilda it-stöd, HTM-Cåbra, som Åklagarmyndigheten numera använder för hemliga tvångsmedelsärenden förväntas bidra till en bättre ordning framöver genom att systemet automatiskt påminner om den hantering som åklagaren ansvarar för när det gäller förstörelse av material. De ärenden som varit föremål för nämndens granskning har inte hanterats i HTM-Cåbra.

4.1.2 Sen erinran om att förstöringsskyldigheten övergått

I ett av de granskade ärendena har ledningen av förundersökningen genom beslut av åklagare återgått till Polismyndigheten. Först efter två år och sju månader har åklagaren erinrat om att ansvaret för förstörelse av materialet övergått till den polisiära förundersökningsledaren. Kammarchefen har uppgett att anledningen synes ha varit en uppfattning hos åklagaren att polisen skulle ta en kontakt när beslut om förstörelse blev aktuellt.

Av Åklagarmyndighetens rättspromemoria framgår att en erinran om övergången av ansvaret för förstörelse bör göras i samband med ett överlämnande-beslut. Enligt nämnden innebär osäkerhet angående vem som ansvarar för beslutsfattandet en risk för att material inte förstörs med tillräcklig skyndsamhet.

4.1.3 Två olika intyg om förstörelse

I hälften av de granskade ärendena finns två olika skriftliga intyg från Polismyndigheten avseende förstörelse av *samma* material. I båda dessa intygas att *allt* material är förstört. I samtliga ärenden utom ett anges olika datum på de två intygen.

De berörda åklagarna har uppgett följande. Materialet behöver förstöras i två led. Först förstör polisen i Borås det material de förfogar över. En bekräftelse på att detta är genomfört skickas dels till åklagarkammaren, dels till Teknikspan. Därefter gör Teknikspan vissa handgrepp för att allt material ska förstöras. Teknikspan skickar sen i sin tur en bekräftelse till åklagarkammaren.

Nämnden konstaterar att det finns en praktisk förklaring till att det förekommer två olika intyg om förstörelse av samma material. Hanteringen kan enligt nämnden inte godtas då det är missvisande att i det första skedet intyga att allt material är förstört, trots att det därefter krävs ytterligare åtgärder för att uppnå detta resultat. Kammaren bör tillsammans med polisen se över rutinerna i detta avseende.

4.2 Underrättelser till enskilda

4.2.1 Lagstadgade frister har inte följts

En underrättelse till den enskilde som utsatts för hemliga tvångsmedel ska lämnas så snart det kan ske utan men för utredningen, dock senast en månad efter det att förundersökningen avslutades.

I knappt hälften av ärendena har den första prövningen av om den enskilde ska underrättas om användning av hemliga tvångsmedel gjorts mellan en och en halv månad och två år och sju månader för sent. De berörda åklagarna har uppgett att dröjsmålen berott på dels förbiseende eller okunskap, dels bristande rutiner och hög arbetsbelastning.

Nämnden ser allvarligt på att föreskriven frist för prövning av underrättelseskyldigheten inte har följts. Det är särskilt anmärkningsvärt att det i ett ärende har dröjt så lång tid som två år och sju månader innan den första prövningen gjordes.

4.2.2 Prövning av om andra än misstänkta ska underrättas

I två ärenden har rätten beviljat tillstånd till hemlig övervakning respektive hemlig avlyssning avseende telefonnummer som vid tiden för beslutet var registrerade på andra än de i ärendena misstänkta personerna.

Enligt berörda åklagare har personerna, i båda ärendena anhöriga till de misstänkta, inte underrättats om den hemliga tvångsmedelsanvändningen. Inte heller har beslut om att underlåta att underrätta dem fattats. Anledningen till att det i det ena fallet inte gjordes någon prövning har uppgetts vara att personen aldrig var aktuell som användare av telefonnumret och att det därmed inte funnits skäl att underrätta. I det andra fallet har åklagaren uppgett att denne inte tänkt på att separata beslut behövde fattas för personen i fråga. Tanken i ärendet var att det underlag som begärdes in och de beslut som fattades avseende den misstänkte även avsåg denna person.

Vad gäller frågan om underrättelse i det förstnämnda fallet konstaterar nämnden att åklagaren borde ha tagit ställning till om personen skulle underrättas. Den omständigheten att personen inte använde telefonnumret innebär inte, som åklagaren påstått, att det saknats skäl att pröva underrättelsefrågan. I det andra fallet synes åklagaren mena att det sekretessunderlag som begärdes in och de beslut rörande underrättelse som fattades avseende den misstänkte även omfattade den andra personen. Enligt nämnden borde åklagaren ha fattat separata beslut avseende den personen och dokumenterat detta.

4.2.3 Felaktig uppgift om brottsmisstanke i underrättelser till enskilda

I ett ärende har hemlig kameraövervakning och hemlig rumsavlyssning använts vid misstanke om mord och stämpling till mord. Genom tvångsmedelsanvändningen framkom uppgifter om grovt narkotikabrott. Åklagaren beslutade att dessa uppgifter skulle få användas i en annan pågående förundersökning. Åtal väcktes senare mot ett antal personer för grovt narkotikabrott. Den åklagare som var förundersökningsledare i den förundersökning där de hemliga tvångsmedlen använts beslutade att underrätta de personer mot vilka misstanke om grovt narkotikabrott uppkommit. I underrättelsen angav åklagaren att brottsmisstankarna var mord och stämpling till mord.

Berörd åklagare har uppgett att hon ansåg att det var en självklarhet att de enskilda kände till att de inte varit misstänkta för mord och stämpling till mord. Hon tänkte därför inte på att detta borde ha angetts uttryckligen i underrättelsen.

Av 27 kap. 32 § första stycket RB framgår, såvitt nu är av intresse, att en underrättelse ska innehålla uppgift om vilken brottsmisstanke som åtgärden lett till. Om den person som ska underrättas är eller har varit misstänkt för något brott som har avslöjats genom tvångsmedelsanvändningen ska han eller hon upplysas om detta.¹¹ Nämnden konstaterar att i förevarande ärende har de hemliga tvångsmedlen lett till att misstanke om grovt narkotikabrott uppkommit. Det var därför detta brott som skulle ha angetts i underrättelserna. Nämnden ser allvarligt på att det angetts fel brottsmisstankar i underrättelser till enskilda, särskilt när det har rört sig om så allvarlig brottslighet som mord och stämpling till mord.

4.2.4 Felaktiga och ofullständiga uppgifter i beslut om att underlåta att underrätta enskild

I hälften av ärendena har åklagarna i beslut att underlåta att underrätta enskild om hemliga tvångsmedel angett felaktiga och ofullständiga uppgifter. Exempelvis har det angetts andra tvångsmedel än vad de enskilda varit föremål för och andra brott än vad de varit misstänkta för. Vidare har det uppmärksamats att samtliga tvångsmedel som den enskilde varit föremål för inte har angetts.

Berörda åklagare har sammanfattningsvis uppgett att det rört sig om förbi-seenden.

I ärenden där enskilda på grund av sekretess inte underrättats om hemlig tvångsmedelsanvändning föreligger en skyldighet för åklagaren att underrätta nämnden. Nämnden förvaltar härigenom den enskildes intresse av att kontrollera att tvångsmedelsanvändningen har varit lagenlig. För det fall uppgifterna i besluten om att underlåta att underrätta enskild är felaktiga eller ofullständiga

¹¹ Lindberg, Rättegångsbalk (1942:740) 27 kap. 32 §, Lexino 2018-09-01.

har nämnden inte rätt förutsättningar för att fullgöra denna uppgift. Mot bakgrund härav understryker nämnden vikten av att uppgifterna om tvångsmedelsanvändningen anges på ett korrekt sätt i de beslut som skickas till nämnden.

4.3 Uppgift om förekomsten av hemligt tvångsmedel när åtal väcks

I ett ärende har det uppmärksammats att en person, som var misstänkt för brott, varit föremål för hemlig övervakning. De brottsmisstankar som legat till grund för tvångsmedelsanvändningen var mord och grovt penningtvättsbrott. Åtal väcktes för grovt penningtvättsbrott. Den misstänkte fick inte del av uppgiften om att hemligt tvångsmedel använts för utredningen av detta brott. Vad gäller misstanken om mord avfördes den misstänkte från utredningen och åklagaren fattade beslut om att underlåta att underrätta denne.

Berörd åklagare har uppgett att anledningen till att personen inte underrättades om att han varit utsatt för hemlig övervakning avseende grovt penningtvättsbrott var att åklagaren när åtal väcktes inte tänkte på att tvångsmedlet även avsett detta brott. Det primära vid tvångsmedelsanvändningen var mordet.

Som nämnden tidigare uttalat har den misstänkte en ovillkorlig rätt att få ta del av uppgiften om att ett hemligt tvångsmedel använts under utredningen av den gärning för vilken åtal väckts. Åklagaren borde alltså senast i samband med beslutet om åtal ha informerat den misstänkte om att hemligt tvångsmedel använts under utredningen. Nämnden noterar att åklagaren inte medvetet synes ha undanhållit den misstänkte uppgiften om tvångsmedelsanvändningen. Nämnden konstaterar att åklagarens hantering, oavsett anledning, innebär en brist. För den misstänkte har det resulterat i en inskränkning i dennes rättigheter, vilket nämnden ser allvarligt på.

4.4 Dokumentation

Utöver den dokumentationsbrist som påtalats under avsnitt 4.2.2 har nämnden iakttagit att det i hälften av ärendena saknats dokumentation om när förundersökningen avslutades, när den misstänkte avfördes från utredningen eller när målet avgjordes slutligt. Som nämnden tidigare har uttalat bör sådana uppgifter dokumenteras i tvångsmedelsdiariet eftersom uppgifterna utgör utgångspunkt för när underrättelseskyldigheten respektive förstöringsskyldigheten inträder.¹²

Även vissa ytterligare dokumentationsbrister har iakttagits. Exempelvis har ett muntligt beslut om förstöring dokumenterats först sju månader efter att det fattades. Vidare har överskottsinformation överförts till en annan utredning utan att det har dokumenterats i ärendet att den mottagande förundersökningsledaren

¹² Se nämndens uttalande den 18 februari 2015 ”Hanteringen av hemliga tvångsmedel vid Åklagarkammaren i Falun” (dnr 325-2014).

erinrats om att ansvaret för förstöring av det överförda materialet därmed övergått till honom eller henne.

4.5 Övrigt

Sammantaget visar granskningen att det förekommit brister i ett flertal olika avseenden, både vad gäller beslut, underrättelser, annan dokumentation och förstöring. Nämnden utgår från att kammaren ser till att vikten av noggrannhet vid handläggning av hemliga tvångsmedel inskräps och att bristfälliga rutiner rättas till. Vad som i övrigt förekommit föranleder inget uttalande från nämnden.

5. BESLUT

Med detta uttalande avslutas ärendet.

På Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens vägnar

Gunnel Lindberg

I avgörandet har deltagit: Gunnel Lindberg (ordförande), Linnéa Darell, Berit Jóhannesson, Zayera Khan, Christina Linderholm, Ewa Samuelsson, Mats Sander och Jonas Åkerlund (enhälligt).

Föredragande: Emma Hultqvist

Expedition till:

Åklagarkammaren i Borås

Kopia för kännedom till:

Åklagarmyndigheten (Huvudkontoret, Tillsynsavdelningen)

Ekobrottsmyndigheten